

maafsee kunne være væsentligere end Manglerne med Hensyn til Skiftebehandlingen, og at, naar det Spørgsmaal stod paa Dagsordenen, om Hof- og Stadsretten skal forandres, og paa hvad Maade den skal fornyes, saa vilde det ligge som Noget, man absolut maatte see paa og ikke kunde overse, hvorledes Skiftebehandlingen fremdeles og virkelig skal ordnes. Men der er aldeles intet Mobbende i, at man finder, at Udkastet i det Væsentlige er tilfredsstillende nu, men at man vil kunne laane Dre til, hvad der til en senere Tid, naar Sagen kommer til at foreligge i sin Heelhed og i Forbindelse med andre Forhold, vil blive fremsført for at gaae videre; jeg vil slet ikke sige, at jeg er bestemt paa ikke at gaae med ved en saadan Leilighed, men jeg føler ingen Trang til at gaae videre for Diebliffet. Dernæst er den Erindring, som Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds nævnte med Hensyn til Grundlovens § 76, ligeledes et Punkt af nogen Betydning for Sagen i Diebliffet; dertil knyttede Mindretallet nogle Bemærkninger, der navnlig gik ud paa, at Udvalgets Fleertal havde stillet sig uklart og utydeligt med Hensyn til § 76 i Grundloven; man kunde ikke ret see, hvad Meningen var, om det kun var i Diebliffet, at Fleertallet ikke vilde en Forandring af Skiftebehandlingen i Kjøbenhavn, eller om det var til enhver Tid, at det ikke vilde den. Det er virkelig ikke Tilfældet, at der er en saadan Tvivl og Uklarhed over Fleertallets Stilling, og allermindst over min personlige Stilling i saa Henseende; jeg har i Betænkningen paa Udvalgets Begne anthydet, hvad der forekom mig der i al sammentrængt Klarhed maatte siges derom, men i mit første Foredrag ved anden Behandling har jeg meget udførligt drøjet derved, er jeg kommen ind paa, hvorledes Grundlovens § 76, rettelig forstaaet, efter min Formening albrig vil kunne føre til et Lovudkast af den Bestaaffenhed som det ærede Mindretal. Jeg har tilladt mig at udvikle det, der har foresvævet ved Grundlovens Givelse og ved Affattelsen af § 76, nemlig det, som Borgerfrihedens Sikkring kræver, at Dommermyndigheden og den executive Politimyndighed ikke er paa samme Haand; det er den Hovedgrundsætning, der er indskreven i § 76, men der er ikke indskrevet i denne Para-

graph eller ved Udførelsen af Retspleien fra Administrationen paabudt, at man skal lade Skiftebehandlingen, Auktionsbehandlingen, Fogedvirksomheden og hvad ellers der nu for Diebliffet er forenet hos Underdommeren lægge andetsteds hen, og endnu mindre er det Tanken i § 76, at man, hvis man nogenstunde vilde komme til noget Saadant, skulde sønderlemme disse forskjellige Virksomheder og lægge Noget hen et Sted og Noget et andet Sted, hvad der ogsaa efter min Overbeviisning vilde være unaturligt og i højeste Grad uheldigt. Det er altsaa ingenlunde blot i Diebliffet, at Udvalgets Fleertal — og i saa Henseende har man været fuldkommen enig — maa finde, at Grundlovens § 76 paa ingen Maade kræver et Lovforslag som Mindretallets, men det er ogsaa med Hensyn til Fremtiden. Smidlertid vil jeg om dette Punkt sige det Samme som i Reglen om ethvert saadant Spørgsmaal. Naar Tid og Time kommer, naar Sagen ligger for i sin hele Fuldstændighed og jeg hører Alt, hvad der kan anføres for og imod, saa vælger jeg et aabent Dre dertil — men for Diebliffet kan jeg ikke gjøre bdt. Naar det nu saaledes er Principet i Mindretallets Lovudkast, som vi aldeles bestemt ere imod — og det er virkelig udtalt atter og atter, at man vel kunde gaae ind paa at udforske Skiftecommissionen af dens nuværende Forbindelse med Hof- og Stadsretten, men man kunde ikke tillige forvandle Skiftebehandlingsens Charakter — saa tror jeg, det er en usfortjent Bebreidelse, der er rettet baade fra Mindretallet, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og flere andre ærede Talere imod Udvalgets Fleertal og specielt mod mig som Udvalgets Ordfører, at vi ikke have stillet Endringsforslag til Mindretallets Forslag. Det kan ikke forlanges, at man, naar man finder, at et Lovforslag i Principet er aldeles urigtigt, og bekæmper det i Principet, alligevel skal stille Endringsforslag, hvorved man søger at ændre paa det, der i Principet i Bund og Grund er urigtigt. Det er imidlertid ikke Tilfældet, som det ærede Mindretal har udtalt, at man ikke titide har fremsat de Erindringer, man i Enkeltstederne havde at fremsætte mod Mindretallets Forslag. Jeg skal ikke stærkt fremhæve, hvad